

betryggende Sikkerhed; i modsat Fald tager Raanebestyrelsen og Overformynderen nærmere Bestemmelse efter hvert Tilfældes Beskaffenhed. Forsaavidt Obligationerne overgaae til Massen, skeer dette ved en Paategning paa dem uden Brug af Stempel.

2) Særskilt bestyres:

- a. De under de nuværende Overformynderier henhørende Værdipapirer, der ikke efter Forskriften i Nr. 1 Lit. b. overgaae til Massen, saavel som de Værdipapirer, der efter den 1ste April 1869 udlægges vedkommende Umyndige paa Skifte, eller tillægges dem paa anden Maade, saasom ved Gave.
- b. De Mibler, som Justitsministeriet særligt tillader at maatte bestyres særskilt. Første Prioritets Panteobligationer i faste Eiendomme, der, som ikke hidrørende fra directe Overformynderindlaan, ellers henhøre under Nr. 2. a, kunne dog, naar de bære den lovbestedte Rente, af Overformynderen overføres til Massebestyrelsen, naar de af ham i Forening med Raanebestyrelsen findes at afgive aldeles betryggende Sikkerhed.

vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

Derefter fattes Lovudkastets §§ 3 til 6 incl. med de dertil stillede Endringsforslag under Forhandling.

Formanden: Jeg skal bemærke, at Udvalgets Endringsforslag under Nr. 22 nærmest maa betragtes som en Redactionsændring, der vil kunne betragtes som vedtagen uden Afstemning. Ligeledes vil Udvalgets Endringsforslag under Nr. 25 nærmest kunne anses som en Redactionsændring, der afgjøres ved Afstemningen over Endringsforslaget under Nr. 21. Jeg antager, at Ordføreren er enig heri. (Ordføreren: Ja).

Ordføreren: De Endringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 10, 11 og 16, skal jeg ikke nærmere berøre; det vil sees, at de i Virkeligheden ikke ere Andet end Redactionsforslag. Vigtigere ere derimod de For-

slag, som Udvalget har stillet under Nr. 12—15. I Lovudkastets § 3 b. er det bestemt, at der skal erlægges en Afgift af 4 Sk. af hver Rigsdaler Rente af alle de Capitaler, der ifølge særlig Tillabelse ere eller blive indsatte i Overformynderiet. Udvalget har nu ikke fundet Noget imod denne Bestemmelse at erindre, forsaavidt angaaer de Capitaler, der i Fremtiden maatte blive indsatte i Overformynderiet ifølge særlig Tillabelse. Derimod har det fundet, at det vilde være haardt at kræve en saa stor Afgift af dem, der allerede nu hde Renter af Capitaler, der ifølge særlig Tillabelse indstaae i de nuværende Overformynderier, og det uanset, at de i mange af disse Overformynderier under de nuværende Forhold maa sige slet ikke have nogen Afgift at betale. Udvalget har meent, at man ikke kunde lade være at tage Hensyn til, at vedkommende Testator, der i sin Tid har bestemt, at Capitalen skulde indsettes i Overformynderiet, dog muligt ved denne sin Bestemmelse har taget Hensyn til, at efter de Forskrifter, som gjaldt for det Overformynderi, hvori den vilde blive indsat, ikke, paa den Tid, da han traf sin Bestemmelse, betaltes nogen Afgift for Bestyrelsen. Udvalget har derfor fundet, at det var tilraadeligt at nedsette Afgiften af disse ældre Capitaler til 2 Sk. af hver Renterigsdaler, altsaa til den samme Størrelse, som er fastsat for den Afgift, som de egentlige Umyndige have at svare. Det Tab, som det kan calculeres, at Overformynderiets Administrations- og Reservecfond derved vil lide, vil, efter hvad der er oplyst i Motiverne, udgjøre omtrent 1200 Rd. aarligt, hvorved jo dog er at bemærke, at dette Tab efterhaanden vil blive formindstet, idet Grunden til det ikke vil indtræde under de nye Forhold. Det nævnte Tab har Udvalget troet, at man uden Fare kunde underkaste sig. Den hele Indtægt for Overformynderiets Reserve- og Administrationsfond er jo nemlig calculeret til 12,000 Rd. aarligt, og Administrationsudgifterne derimod kun til 6000 Rd. aarligt, saa at der vistnok ikke kan være nogen Betænelighed ved et saadant Afslag. Paa den anden Side har Udvalget derimod meent at maatte gjøre et andet Forslag til en Forandring i Lovudkastets